

2. Treba li upućivanje na pravilo *lex causae* predviđeno člankom 13. Uredbe (EZ) br. 1346/2000 radi utvrđivanja da se „u tom [...] slučaju te radnje ni na koji način ne smiju osporiti sukladno tom pravu”, tumačiti na način da stranka na kojoj je teret dokazivanja mora dokazati da u konkretnom slučaju *lex causae* ne predviđa općenito i na apstraktan način nikakvo sredstvo za pobijanje radnje poput one koja se u konkretnom slučaju smatra štetnom – to jest plaćanje ugovorenog duga – ili pak na način da stranka na kojoj je teret dokazivanja mora dokazati da, kad *lex causae* dopušta pobijanje radnji te vrste, u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uvjeti – koji se razlikuju od uvjeta prema *lex fori concursus* – potrebni da bi se pobijanje u predmetu o kojem se vodi postupak moglo prihvatiti?
3. Može li se izuzeće iz članka 13. Uredbe (EZ) br. 1346/2000 – imajuću u vidu svrhu njegova postojanja, a to je zaštita legitimnih očekivanja koja stranke imaju u pogledu postojanosti radnje prema *lex causae* – primijeniti i onda kada ugovorne stranke imaju sjedište u istoj državi članici, za čije se pravo stoga može očekivati da je namijenjeno da bude *lex fori concursus* u slučaju stečaja jedne od njih, a kada stranke ugovornom klauzulom, kojom se kao mjerodavno pravo određuje pravo druge države članice, zaobiđu pobijanje radnji za izvršenje tog ugovora primjenom pravila *lex fori concursus*, od kojih nije moguće odstupiti, određenih radi zaštite načela jednakosti vjerovnika, i to na štetu vjerovnika u slučaju nastupanja stečaja?
4. Treba li članak 1. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 593/2008⁽²⁾ tumačiti na način da „situacij[e] kada postoji sukob zakona” u svrhu primjene te uredbe uključuju i slučaj ugovora o pomorskom prijevozu tereta sklopljenog u jednoj državi članici između društava čija su sjedišta u toj istoj državi članici, s klauzulom o izboru prava druge države članice kao mjerodavnog prava?
5. U slučaju pozitivnog odgovora na četvrto pitanje: treba li članak 3. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 593/2008 u vezi s člankom 13. Uredbe (EZ) br. 1346/2000 tumačiti na način da izbor stanaka da ugovor podvrgnu pravu druge države članice, različite od države u kojoj se nalaze „svi ostali elementi relevantni za situaciju”, ne utječe na primjenu pravila potonje države članice od kojih nije moguće odstupiti, koja se kao *lex fori concursus* primjenjuju na pobijanje radnji poduzetih prije stečaja kad su one poduzete na štetu vjerovnika, imajući tako prednost pred pravilom o izuzimanju primjene predviđenim člankom 13. Uredbe (EZ) br. 1346/2000?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku (SL L 160, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 3.)

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) (SL L 177, str. 6.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 109.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. veljače 2016. uputio Supremo Tribunal Administrativo
(Portugal) – Associação Sindical dos Juizes Portugueses protiv Tribunal de Contas**

(Predmet C-64/16)

(2016/C 156/32)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal Administrativo

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Associação Sindical dos Juizes Portugueses

Druga stranka u postupku: Tribunal de Contas

Prethodno pitanje

S obzirom na važne zahtjeve uklanjanja prekomjernog proračunskog deficita i financijske pomoći, koja je uređena odredbama prava Unije, treba li načelo sudske neovisnosti, sadržano u članku 19. stavku 1. drugom odlomku UEU-a, članku 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima ⁽¹⁾ i sudskoj praksi Suda, tumačiti na način da mu se protive mjere smanjenja plaća koje se primjenjuju na suce u Portugalu, s obzirom na to da su njih jednostrano nametnuli druga ustavna tijela/organi, kao što proizlazi iz članka 2. Zakona br. 75 od 12. rujna 2014.?

⁽¹⁾ Povelja Europske unije o temeljnim pravima (SL 2000., C 364, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 104.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 10. veljače 2016. uputio Tribunale Ordinario di Verona (Italija) – Livio Menini i Maria Antonia Rampanelli protiv Banco Popolare – Società Cooperativa

(Predmet C-75/16)

(2016/C 156/33)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Ordinario di Verona

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Livio Menini i Maria Antonia Rampanelli

Tuženik: Banco Popolare – Società Cooperativa

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 3. stavak 2. Direktive 2013/11 ⁽¹⁾, u dijelu u kojem određuje da ta direktiva „ne dovodi u pitanje Direktivu 2008/52/EZ” ⁽²⁾, tumačiti u smislu da države članice obvezno mirenje i dalje mogu predvidjeti samo u slučajevima koji nisu obuhvaćeni područjem primjene Direktive 2013/11, dakle slučajevima iz članka 2. stavka 2. Direktive 2013/11, sporovima u vezi s ugovornim obvezama koje ne proizlaze iz ugovora o prodaji ili ugovora o uslugama te onima koji se ne tiču potrošača?
2. Treba li članak 1. [...] Direktive 2013/11, u dijelu u kojem potrošačima daje mogućnost podnošenja pritužbe protiv trgovaca odgovarajućim subjektima za alternativno rješavanje sporova, tumačiti na način da se toj normi protivi nacionalni propis kojim se zahtijeva provođenje mirenja u jednom od sporova iz članka 2. stavka 1. Direktive 2013/11 kao uvjet za dopuštenost pokretanja sudske postupke od strane osobe koja ima status potrošača i, u svakom slučaju, nacionalni propis kojim se predviđa obvezno zastupanje po odvjetniku s pripadajućim troškovima za potrošače koji sudjeluju mirenju u nekom od spomenutih sporova, i kojim se predviđa mogućnost nesudjelovanja u mirenju samo u slučaju da postoji opravdani razlog?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/11/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o alternativnom rješavanju potrošačkih sporova i izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2009/22/EZ (Direktiva o alternativnom rješavanju potrošačkih sporova) (SL L 165, str. 63.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 28., str. 214.)

⁽²⁾ Direktiva 2008/52/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2008. o nekim aspektima mirenja u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 136, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 9., str. 281.)
